

Forfatter: Wied, Gustav

Titel: Udrag fra DIGT OG VIRKELIGHED - Livserindringer

Citation: Wied, Gustav: "Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966", i Wied, Gustav: *Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966*, udg. af Villadsen ; Christensen , Rosenkilde og Bagger, 1966-, s. 26. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-wied01val-shoot-idm140137201312624/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Digt og Virkelighed. Nogle Aforismer. Lystige Historier. 1966

om Morgen, og vi maatte meget tidligt op for at gaa de ca. $\frac{3}{4}$ Mil ind til Lærdommens Kilde. Kun i frygteligt Regnvej eller Snevej spændte Fader brummende for og kørte os.

Naar det ikke regnede alt for meget, var vi glade ved Væden. Thi vi benyttede os af den paa følgende Maade:

Der stod i Bryggerparken lige udenfor Nakskov en mægtig Vandpost. Og under dennes Straale lod vi os i Regnvej gennembløde. Hvorefter vi, vaade som druknede Mus, stillede i Skolen og blev hjemsendte af den omsorgsfulde Bestyrer, der nærede Bekymring for vort Helbred. Og derefter vendte vi triumferende hjem, vaade, men skinnende af Retfærdighed og i Overensstemmelse med Autoriteterne. Paa den Maade kneb vi os mangan herlig Fridag.

Skolens ydre Forhold var meget beskedne. Oprindelig hørte den hjemme i en Bygning paa Søndergade, men under en Ombygning maatte den bo tilleje i et Privathus i Tielegade. Jeg naaede aldrig at komme med over i den nye Skolebygning, min Skoletid faldt sammen med Skolens Udlærings Liv.

Og her sad vi i de mørke Morgener med Stearinlys foran os. Belysningen var ikke god, men for os Børn rigtig behagelig. Thi vi stjal Stumperne og anvendte dem i den hjemlige Industri til Fremstilling af Lys.

Ogsaa om Eftermiddagen brændte vi i den mørke Aarstid Lys. Thi Skoletiden var delt, saa at vi fra Holmegaard først naaede hjem henad Klokkeren 6. Det var en lang og drøj Dag.

Skolen havde sine Skikke, og dem blev jeg som andre nye Dreng indviet i. For det første skulde man døbes, hvilket foregik paa den meget simple Maade, at man blev holdt hen under Vandposten og fik en Straale ned over Hovedet, saa at Vejret gik fra en. Og dernæst skulde man, hvis man da ikke vilde leve som en Ismael, inden 14 Dage give Kringler.

Dette var ikke alene en nedarvet Vedtægt mellem Drengene, men ogsaa for en Slags Skat til Øvrigheden at regne. Thi Drengene fik Skillingskringler, men Lærerne skulde have Firskillings.

Skolens Bestyrer var Pastor Lund, en elskelig Mand, se-